

Interview met Maurice Demblon in augustus 2020

Tien jaar onafgebroken voorzitter van Centro Andino

Vijf voorzitters heeft Centro Andino vzw al 'versleten' sinds de oprichting in 1983: Dante Salazar, Guido Vanvinckenroye, Maurice Devos, Ludo Van Dyck en sinds 2010 Maurice Demblon. Een decenniumlang is hij al onze voorzitter. Dat vraagt om een portret.

Maurice, geboren in Wilrijk in 1962, bracht zijn jeugd door op 'den Elsdonck', liep school in Berchem en ging daarna naar het Sint-Jan Berchmanscollege in Antwerpen. Aan de VUB studeerde hij kunstgeschiedenis en archeologie, een diploma dat hij behaalde in 1990, na zijn legerdienst.

Tijdens een reis naar Peru leerde hij zijn huidige vrouw Fani kennen, met wie hij in 2006 in Amarilis, Huánuco, Peru, huwde. Samen hebben ze twee kinderen, Yovana en Antoine.

Hoe en wanneer kwam je voor het eerst in aanraking met Centro Andino vzw?

Dat moet in 1989 geweest zijn. Mijn moeder (*nvdr* Yvette bemant o.m. onze stand op de rommelmarkten op de Dageraadplaats) had ons in 1987 opgegeven als gastgezin voor Argentijnse deelnemers aan het jaarlijkse Werelddansfestival in Edegem. Lourdes (*nvdr* Heredia, plaatsvervangend bestuurslid van onze vzw) was toen hun gids en zo leerden we elkaar kennen. Later vroeg ze me om bij haar thuis op het balkon aardappelen te komen schillen voor de Fiesta Andina 1990. Ze dacht waarschijnlijk dat ik tijdens mijn legerdienst voldoende ervaring had opgedaan in dat domein.

Wat heeft je ertoe bewogen om je engagement t.a.v. de vzw te vergroten?

Dat is stap voor stap gekomen. Langzaam aan begon ik als lid iedereen te leren kennen en ik voelde me thuis binnen die hechte groep van geëngageerde mensen die dezelfde interesse deelden: iets betekenen voor onze medemens in het Andesgebied.

In 2005 ondernam ik dan een reis die mijn leven zou veranderen. Ik was al wel vaker in Peru geweest, maar deze keer zou ik er voor de vzw enkele contactpersonen ontmoeten (*nvdr* o.a. dr. Violeta Garay van HAZ Perú) en enkele projecten bezoeken. Het bijwonen van een bedeling van goederen die door ons waren verzonden, was zo'n overweldigende ervaring! Ik kon met eigen ogen zien welke impact Centro Andino er had en dat heeft me sterk aangegrepen.

Bovendien ontmoette ik er de vrouw die later de moeder van mijn kinderen zou worden. Bij mijn thuiskomst stond mijn besluit vast: ik wilde graag een grote verantwoordelijkheid opnemen binnen de vzw.

Je bent nu al tien jaar achtereenvolgens verkozen tot voorzitter. Wat zijn voor jou de belangrijkste gebeurtenissen die zich in die periode hebben afgespeeld?

Ik trad enkele maanden na het overlijden van Violeta aan. Dat betekende noodgedwongen de stopzetting van het verzenden van goederen naar Peru. Tot dan verstuurden we tot drie 40 voetcontainers per jaar naar Lima, een belangrijke activiteit van de vzw. Onze steun is dan verschoven van het versturen van materiële hulp naar het verlenen van financiële bijstand. Een opportuniteit waardoor onze hulp een duurzaam karakter krijgt: we kopen lokaal producten aan voor een bepaald project. Daardoor verkleint onze ecologische voetafdruk en helpen we de lokale middenstand.

Ik vermeld ook graag de nieuwe locatie én formule van onze jaarlijkse Fiesta Andina. Die ingrijpende omschakeling werd door onze sympathisanten zeer gesmaakt. Om onze leden beter te informeren hebben we de website www.centroandino.be verder uitgebouwd en wordt het driemaandelijks Bulletin ook per mail verstuurd (in kleur!). Bovendien werden we opnieuw lid van Arosa, de dienst ontwikkelingssamenwerking van de stad Antwerpen waarbij we subsidieaanvragen indienen.

Wat maakt dat je die functie al tien jaar met plezier uitoefent?

Het engagement en het enthousiasme van onze leden, medewerkers en sympathisanten motiveren me telkens opnieuw. Dat waardevolle team wil ik graag leiden. Volgens mij is een goed voorzitter iemand die kan luisteren, delegeren, motiveren en samenwerken. Ik probeer dan ook open te staan voor suggesties, eenieders mening te respecteren en met een aanpak op maat onze medewerkers te verenigen rond hetzelfde doel. Ik ben dan ook bijzonder trots op de vzw Centro Andino, die een stevige morele reputatie heeft.

De leden van ons dagelijks bestuur zijn al enkele jaren dezelfde. Dat maakt dat we elkaar perfect aanvullen, want eenieder heeft zijn specialiteit, en als hechte groep goed op elkaar zijn ingespeeld.

Heeft het coronajaar 2020 een impact op de vzw?

Dat zal de toekomst uitwijzen. Ik zie momenteel geen reden om ons huidige beleid aan te passen. We hebben in het verleden al bewezen dat we veerkrachtig genoeg zijn om oplossingen te bedenken als de omstandigheden dat vereisen. Ik ben dus vol vertrouwen dat 2020 geen bepalende impact zal hebben. Uiteraard wel op de inkomsten die lager zullen liggen vanwege het wegvallen van allerlei activiteiten, maar ook daar zie ik mogelijkheden. We zijn al volop aan het brainstormen over mogelijke nieuwe initiatieven!

Hoe zie jij de toekomst van Centro Andino vzw, eventueel onder jouw voorzitterschap?

Ik droom ervan de term 'Andino' verder uit te breiden naar andere landen in de regio: Bolivia? Ecuador? Chili?

Daarbij wil ik geen afbreuk doen aan onze twee voornaamste landen Peru en Paraguay, die altijd uiterst belangrijk voor ons zullen zijn. Idealiter vinden we een vertrouwenspersoon in de verschillende regio's naar het voorbeeld van de nieuwe directie van de Pa 'I Pukuschool in de Chaco in Paraguay, met wie we uitstekend samenwerken.

Ook hoop ik dat we kunnen bijdragen tot de bewustwording van de plaatselijke bevolking. Bovendien zou het mooi zijn als er hier bij ons meer Zuid-Amerikanen zouden toetreden als lid van onze vzw. Zij kennen hun land het best en kunnen een meerwaarde betekenen bij het aanbrengen en evalueren van projecten.

Daarnaast mogen we de razendsnelle ontwikkeling van IT, apps en sociale media niet aan ons laten voorbijgaan. Een specialist ter zake is altijd welkom. Tenslotte denk ik aan het opstellen van een charter met betrekking tot het aspect duurzaamheid en een faire behandeling en verloning van de lokale bevolking.

Heb je nog een boodschap voor onze lezers?

Ik wil iedereen van ganser harte bedanken voor alles wat er sinds 1983 is gerealiseerd, en niet in het minst voor het enthousiasme van elke dag om er steeds een succes van te maken. Ik hoop dat er nog meer van onze steunende leden de overstap willen maken naar de raad van bestuur en misschien wel willen toetreden tot het dagelijks bestuur. Wie weet wordt er dan iemand die dit nu leest in de toekomst wel voorzit(s)ter van onze vzw!

Gefeliciteerd met je herverkiezing tot voorzitter voor 2020!